

Forfatter: Udrag fra De tvende Draaber

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 218.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365555888.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

☞ I sin Rædsel over det Ondes Magt i hans eget Liv og under en næsten afmægtig Kamp med dets lokkende og truende Gjenfærd slap han Tanketraaden, som han vilde følge til det Dæmoniskes allerførste Ophav. Alle enkelte Billeder af, hvad der har fristet og forstyrret Menneskesjæle, samlede sig for hans indre Øie i en eneste forfærdelig Skikkelse, hvis ubestemte Omrids udvidede sig, som et Taageslør, over Alverden. Han saa i det uendelige Taageslør den Skuffelsernes Kaabe, hvorunder Løgnens Fader, som denne Verdens Fyrste, skjuler sig. Han saa ikke alene sig selv, men den hele skabte Verden - endnu og indtil alle Dages Ende - liggende dybt ligesom begravede i det Onde - og det var ham som den store Sjælefjende nu greb ham og førte ham ud over Jorden og alle Stjernehimle for at vise ham det Ondes Magt. Han holdt dog endnu Pennen med den sorte Draabe i sin Haand. Han følte hele sin Aandskraft, og han besvor Dæmonen vige tilbage til sit Ophav og skjule sig i Draaben, der var indviet til hans Tanke. Den Magt, som holdt ham ud over Verdensrummets uendelige Ocean, syntes nu fra sin falske Verdens omfattende Storhed at sammenkrympe sig til sin Oprindelse, i sin Muligheds første Punkt i den lille sorte Blækdraabe, der bævede paa Spidsen af den gamle Besværgers Pen. Draaben faldt, men det hele uendelige Verdensrum blev sort deraf for Besværgers Øie, som den mørkeste Gravhvælving. Pennen var falden af hans Haand, og med grændseløs Forfærdelse styrtede han selv ned i det uendelige Mørke.